

Budapest

Nemzetközi
szakszervezeti tanácskozás

A Szakszervezetek Országos Tanácsa szervezésében hétfőn háromnapos tanácskozás kezdődött Budapesten tíz szocialista ország — Bulgária, Csehszlovákia, Kuba, Lengyelország, Magyarország, Mongólia, az NDK, Románia, a Szovjetunió és Vietnam — szakszervezeti képviselőinek szervezési tömegmunkájával foglalkozó titkárai

és osztályvezetői részvételével.

A tanácskozáson részt vevők áttekintik és értékelik a szakszervezeti vezető testületek irányító munkájának tapasztalatait, valamint az annak fejlesztésével, a területi munka demokratizmusával, munkastílusával összefüggő kérdéseket. A résztvevőket Gál László, a SZOT főtitkárhelyettese üdvözlölte.

Társulati
közgyűlés

A Magyar Régészeti és Művészettörténeti Társulat hétfőn a budapesti Kossuth Klubban megtartotta 1983—1984. évi tisztújító közgyűlését. A társulat 1983—84. évi tevékenységéről Soproni Sándor főtitkár, a Magyar Nemzeti Múzeum tudományos tanácsadója számolt be.

Ezután a társulat kiténtető érmeinek odaítéléséről döntöttek.

A közgyűlés a társulat elnökévé Fitz Jenőt, a Fejér megyei Múzeumi Szervezet igazgatóját, főtitkárrá Kovács Tibort, a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgató-helyettesét választotta.

Mindennapok számítástechnikája

Kezdeményezések
a Szegedi Ruhagyárban

Tudományos szaklapok már hosszas elemző cikkekben az öntövékfejlesztő számítógépekről írnak. Nagy példányszámú hetilapok rövid színes hírből jelentik, hogy egy újabb lépéssel kerültünk közelebb az öntépláló agyak, sokáig csak utópiának hitt korszakához. A hazai ruházati ipar jó néhány gyárában még az első számítógépeket sem vásárolták meg. Persze, ebben nagyon nagy szerepe van annak, hogy a gazdálkodásuk adatfeldolgozását a szolgáltató vállalatoktól, külső intézményektől várták. Az pedig hosszú ideig fel sem merült, hogy a kosztümök és öltönyök gyártásában termelőszköz szerepe is lehet az elektronikus masinákban.

fel nem használható maradvék.

Evekig végezte ezt a munkát az első generációs EMRT—2-es gép és kezelője. A matuzsálem munkájának hátrányaiból talán elegendő csak egyetlen egyet kiemelni. Nyomatot nem lehetett hozzá csatlakoztatni. Kezelője volt kénytelen a fénycsöveiről leolvasni az eredményt, és golyóstollal egy nyomtatványra átmásolni. Azonkívül, hogy ez a munka fázisra és időigényes, még több hibalehetőséget is magában hord.

Tavaly kezdték a Gartech CP—300-as szabászati optimalizáló rendszer kísérleteit. Az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság támogatásával egy 64 kilobytes CPU számítógépet is vásároltak. Továbbfejlesztették saját erőből a végbeosztási rendszert is. Az új megoldásban a gép hatszáz vég között válogat és tízenkilenc nagyságot variál. Az eddigi tapasztalatok szerint csak a végbeosztással kb. kétszázalékos anyagmegtakarítás érhető el.

Belső újítások nyomán került számítógépre az alkatrész készlet nyilvántartása, valamint a forgalom. Ez bonyolult kartonozást helyettesít, hiszen több telepelyen mintegy kétezerféle alkatrészt kell tárolni. A negyedéves és az éves tervvel elkészítése a számítástechnika segítségével történik. A különböző termékek jövedelmezőségi sorrendje is az adattárban van már, ez is nagy segítséget jelent a döntések előkészítésében. A közeljövőben elváraknak jutni a termelés gépi programozásához és visszaméréséhez.

Minden tervezett programhoz kevés a meglévő kapacitás, ezért talán már jövőre új gépet szereznek be. Igénybe vesznék külső segítséget is. Számítástechnikai gazdasági munkaközösség végzi a bérfeladás és szemléletben nincsenek. A ruhagyáriak vallják, hogy minden lépést alaposan megfontolva lehet csak előre haladni a számítástechnika fejlesztésében. Az újat akaróknak nagyot hibáznunk szabad, mert az hosszú időre visszavetheti munkájukat.

A hazai textilruházati ipar évi 8—12 milliárd forint értékben használ fel alapanyagot. Így nagy jelentősége van néhány tízed százalékos anyagmegtakarításnak is. Az ötven-száz méteres szövetvegyekből különböző méretű ruhákat szabnak ki. A Szegedi Ruhagyárban először abban segített a számítógép, hogy minél kisebb legyen a gazdaságosan már

nyelvezésű vizsgálatot tartottak a kereskedelmi felügyelőségek az Országos Kereskedelmi Főfelügyelőség szakmai irányítása alapján. Az átfogó vizsgálatok a fogyasztó érdekvédelem szempontjából legfontosabb területekre — mint például az alapvető élelmiszer-ellátás, az építőanyag-forgalmazás, a vendéglátó helyek osztályba sorolása, a zöldség-gyümölcs-, valamint a hús- és hentesáru-kereskedelem, továbbá a csoportos étkeztetés — irányultak.

Az Országos Kereskedelmi Főfelügyelőség második félévi vizsgálati programjában az eddigiekhez is hangsúlyosabb szerepet kap a fokozottan veszélyeztetett területek ellenőrzése, ezen belül a hiány- és hiányjellegű cikkek, valamint az áruvisszatartás, a csúszópénzre utaló magatartás, az előjegyzéses értékesítési mód, a bizonylati fejelem, s az árképzés — első sorban a magánkereskedők-nél és a szerződéses üzletekben. A cél az, hogy következetesen lépjenek fel mind a szabálysértőkkel, mind pedig azokkal szemben, akik megtűrik, hogy területükön sorozatosan károsítják a fogyasztókat. A visszatérő ellenőrzések szervezésével az eddiginél szigorúbban fogják számolni a gazdálkodó szervezetektől a megtett intézkedéseket.

Mint mondotta, az elmúlt évben 15 országos átfogó, 17 gyors és 85 helyi kezdeményezésű vizsgálatot tartottak a kereskedelmi felügyelőségek az Országos Kereskedelmi Főfelügyelőség szakmai irányítása alapján. Az átfogó vizsgálatok a fogyasztó érdekvédelem szempontjából legfontosabb területekre — mint például az alapvető élelmiszer-ellátás, az építőanyag-forgalmazás, a vendéglátó helyek osztályba sorolása, a zöldség-gyümölcs-, valamint a hús- és hentesáru-kereskedelem, továbbá a csoportos étkeztetés — irányultak.

Minél nagyobbak a jövedelemkülönbségek, amelyek alapján kifejlődnek a hasonló esetek. Ha szülők olyan agresszívek, mint itt, annak a levét csak a gyermekek ihatják meg. Másutt inkább akadályozza meg, hogy így elmérgeskedjen a helyzet? Az, hogy a szerényebb jövedelműek szegélylősen hallgatnak? Ki védi meg Zsoltikát — a Zsoltikákat — az ilyen konfliktusoktól?

Tanács István

Ki védi meg Zsoltikát?

Sokféle arca van az igazságnak. Ha mindegyikkel szembe akarnánk nézni, talán sohasem fejeződne be ez az írás. A Csörög ügyelete voltam, még áprilisban, amikor fölhívtam Zsoltika édesanyját. (A név nem valódi, mert nem a hely és nem a személyek, hanem a jelenség a lényeg.) Elmondta, hogy nyolcadikos a fia, a ballagásra és a bankettre fejenként négyszáz forintot akartak beszédni. Neki mozgásszerűlt a férje, kevés pénzből kell megélniük, ezért csak kétszázát adott. Szerinte egy szál virágra, szerény vacsorára, egy kólára ennyi is bőven elég. Miért kell herendi váza minden tanárnak, a gyerekeknek óriás torta, ráksalátá? A nyolcadikosok még gyerekek, de nagyon fogékonyak: mire nevelik őket? Rongyázásra, erejükön felüli tekozlásra?

Először csak a fiával üzengettek, mesélte a telefonálón, hogy adjon még kétszáz forintot. Aztán jöttek a gyerekek osztálytársai, végül megjelent a szülői munkaközösség két tagja. A tulajdon lakásában durván inzultáltak, követelték a pénzt. Hát senki sem védi meg ettől az embert?

Fölhívtam az iskolát. A pedagógusok semmit sem tudtak az összegről, hiszen a szülői munkaközösség intézi. Maguk is sokallották, megígérték, hogy utánanéznék, s ha igaz, ami telefonálónk mondott, intézkednek, hogy csökkentsék az összeget. Megmondták a pénzt szedő anyuka nevét is, aki ezután fölkeresett a szerkesztőségben.

Mire elég ma már négyszáz forint? — kérdezte tőlem ez a másik anyuka. Hiszen egy szál virág húsz forint, ha hármat összekötnek egy kis csokorba, tesznek hozzá valami zöldet, százasból nemigen adnak vissza. A pedagógusok pedig annyira áldozatkészek, nyolc évben át második anyjai voltak a gyerekeknek, és nem kaptak semmit a szülőtől; a fizetésük is csekély. Ne mondja senki, hogy nem érdemelnek meg valamilyen jelképes ajándékot! Nem kaptak addig, míg tanították a gyerekeket, nehogy az legyen a látszat, befolyásolni akarják őket. Most, utoljára, egyszer a nyolc év alatt jelezni szeretnék valamivel a hálájukat. És egy egyszerű, de ízléses börmappa is több száz forint.

No és a bankett? Ráksalátát nem lesz, de igenis lesz egy szép hidegtál, amit a munkatársai önkéntes áron készítenek el a gyerekeknek. És lesz óriás torta is: egy kedves gesztus, életre szóló emlék. A vacsora fénypontján fölkelnek a gyerekek a nagy, közös tortát, és mindegyik kap belőle egy szeletet a búcsúzás jelképeként. Az ünnepeket ezek a figyelmesség teszik széppé, mondta az anyuka, csak az

és osztályvezetői részvételével.

A tanácskozáson részt vevők áttekintik és értékelik a szakszervezeti vezető testületek irányító munkájának tapasztalatait, valamint az annak fejlesztésével, a területi munka demokratizmusával, munkastílusával összefüggő kérdéseket. A résztvevőket Gál László, a SZOT főtitkárhelyettese üdvözlölte.

„Feljelentése alapján igazgatói döntésre a pénzt mindenkinél visszaküldjük.” Ez volt a postautalványra írva. Az utalványt Zsoltika édesanyja hozta be a szerkesztőségbe. Az iskola igazgatója ugyanis, tudomásul szerezve, a dolgról, beszélt a szülői munkaközösség elnökével és az érintett szülőkkel. Időközben a művelődési osztály is elrendelte, az évszóra maximum száz forintot szabad beszédni. Zsoltika anyukájának azonban az összes pénzt visszaküldték, az utalványra írt sértő megjegyzés kíséretében.

Újra fölhívtam az iskolát, ezúttal az igazgatóhelyettes vette föl a telefont. Hozzá küldtem Zsoltika édesanyját, kértem, próbálják meg az ügyet emberségesen elintézni. Úgy, hogy a gyerekek, aki az egész ügyben ártatlan, ne essék bántódása. Ne hagyják, hogy a többi gyerekek kiközösítse, csúfolja.

A napokban ismét fölkeresett Zsoltika édesanyja: orvosi látleletet hozott. A fiát összeverték a játszótéren, három napig kórházban volt utána. Azok a gyerekek csinálták, akiknek az anyja visszaküldte a pénzt. Úgy tudta, a bankett ugyanúgy lesz megtartva, ahogy előre tervezték, a többi szülő valószínűleg nem kapta vissza a pénzt, egyedül ők. Hogy menjen oda ezek után az ő gyereke? Hogy kicsúfolják, a más pénzén eszik?

Az igazgatóhelyettesnek már elege volt az egész szomorú ügyből. Ő úgy tudta, a többi szülő is visszakapta a pénzt, csak száz forint maradt a bankettre. Orvosi látleletet pedig a másik szülő is hozott. Ő azt állítja, Zsoltika rúgta meg érzékeny helyen az ötödikes kislányát.

A ballagás és a bankett békén lezajlott. Zsoltika ott volt a ballagáson, de nem ment el a bankettre. Aligha tehetett bármiről, mégis, talán egész életre szóló emlémmel lett szegényebb. Az igazgatóhelyettes szerint szerény volt a vacsora, a tanárok egyenesen egy-egy szál virágot és egyszerű, de ízlés-

ses börmappát kaptak ajándékba.

Vajon, hány iskola van Szegeden, ahol mégis befizettek három-négyszáz forintot, vagy talán többet is? Vajon, hány szülő szegült szembe ezzel? Hányan mertek tiltakozni, hogy a tehetősebbek, akiknek a négyszáz forint kisebb gond, mint másnak a kettőszáz, rákényszerítsék a maguk módját a többiekre? Hányan voltak, akik fogukat szíva, hónap végén koplalva, de fizettek, szó nélkül? És aki szólni mer, az mindjárt jelentgetős, összeférhetetlen? Akinek kevesebb a pénze, annak rögtön kijár a címke: azért nincs, mert elisszák, mert élehetetlenek, mert nem is érdemlik meg, hogy legyen?

Mi tehet ebben az iskola? Azok a túlhaszolt, és alulfizetett pedagógusok, akik idén is hiába vártak, majd csak bejelentik az országgyűlésen, emberhez méltó körülmények közé kerülhetnek? Talán az osztályfőnök? Neki szimpatikusabb volt a szülői munkaközösségben segédkező, sikeres és önbizalomú anyuka, mint a másik, aki keveset segített, sokat kifogásolt? Elítélhető-e érte? Megtehetne volna az iskola, hogy azt a száz-kétszáz forintot, amit Zsoltika anyukája jó szívvel szánt a ballagásra, a történet után visszakéri tőle, hogy az ő gyereke is részt vehessen a banketten.

Egyre nagyobbak a jövedelemkülönbségek, amelyek alapján kifejlődnek a hasonló esetek. Ha szülők olyan agresszívek, mint itt, annak a levét csak a gyermekek ihatják meg. Másutt inkább akadályozza meg, hogy így elmérgeskedjen a helyzet? Az, hogy a szerényebb jövedelműek szegélylősen hallgatnak? Ki védi meg Zsoltikát — a Zsoltikákat — az ilyen konfliktusoktól?

Tanács István

Nagy László felvétele

Nem vásároltak drága, új gépet a Városgazdálkodási Vállalat munkatársai, hanem egy Trabant-motort felhasználásával alakították ki önjáró kompresszort, amellyel az útburkolati jeleket festik. Az új, saját kivitelű gépet hétfőn délelőtt próbálták ki a Lenin körútnak a Tolbuhin és a Kossuth Lajos sugárút közé eső részén